

Núm. de Protocol: 2000029/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000107/2018

SENTÈNCIA 89-2019

PARTS:

Apel·lants: BIH LLC
BIH INC
DIL
CH LTD
AG INC
BW INC
B SA
F SA
PX SA
PY SA
SA SA
OA SA
CJ SA
XXX
YYY
ZZZ
BPM
XCP

Representant: Sra. HDB
Advocat: DCA

Apel·lat: AGÈNCIA ESTATAL DE RESOLUCIÓ
D'ENTITATS BANCÀRIES (AREB)
Representant: Sr. CPS
Advocat: DBA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre d'octubre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000029/2016**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de la part agent va interposar demanda contra el diferents actes administratius adoptats en execució de la resolució de 21 d'abril de 2016 del Consell d'Administració de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB), per la qual es van adoptar diferents instruments de resolució relatius a l'entitat X SA (X).

La sentència de 3 de setembre de 2018 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada per les persones i entitats agents. En primer lloc, considera que no concorren elements que justifiquin el plantejament d'una qüestió prèvia d'inconstitucionalitat, com sol·licitaven els demandants i, en segon lloc, que les al·legacions dels agents s'adrecen contra la resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016 i no contra els actes concrets que són objecte d'aquest procés, procediment que no és vàlid, ja que no procedeix una impugnació indirecta d'aquella resolució de 21 d'abril de 2016.

2.- La representació dels agents ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, la qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) Procedeix plantejar un procés incidental d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional, respecte de la Llei 8/2015, de 2 d'abril, per les mateixes raons que es van invocar en la instància, referides a la retroactivitat de la llei; a la vulneració del dret de propietat com a conseqüència de la confiscació dels havers dineraris del recurrents; a la infracció del principi d'igualtat, ja que les mesures de recapitalització només afecten els titulars del 10% o més del capital social; a la vulneració del dret a la jurisdicció per part de l'article 16.6 de la Llei; i a la procedència del procediment concursal amb preferència al de resolució de l'entitat X.

b) Els interessats poden impugnar la resolució de 21 d'abril de 2016 de l'AREB quan s'aplica individualment a cadascun dels interessats.

3.- La representació de l'AREB s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada, en base a les següents consideracions:

a) Els recurrents no citen pràcticament l'acte administratiu impugnat i se centren pràcticament i exclusiva en la impugnació de la Llei 8/2015.

b) No existeixen raons que puguin portar al plantejament d'una qüestió incidental d'inconstitucionalitat de l'esmentada Llei 8/2015.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, la part agent impugna "*els diferents actes administratius l'adopció i execució dels quals és deriva de l'acord adoptat en la Resolució del Consell d'Administració de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) del 21 d'abril de 2016*". En l'escrit de demanda, la impugnació no es refereix a vicis propis dels actes impugnats, sinó que es discuteix la legalitat d'aquells actes administratius "*que estan a l'origen dels ressenyats acords*" i, a continuació, de les decisions adoptades en la resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016, en execució de la qual s'han adoptat els acords impugnats.

Com igualment s'ha exposat, la sentència apel·lada ha desestimat la demanda, en considerar, en primer lloc, que no s'aprecien raons que justifiquin plantejar una qüestió incidental d'inconstitucionalitat respecte de la Llei 8/2015 i, en segon lloc, que no s'està discutint realment la legalitat dels actes que són objecte de recurs, sinó de la resolució de 21 d'abril de 2016, de la qual porten causa, però que no pot ser examinada en el marc d'aquest procés, ja que no es tracta de l'acte que aquí es recorre, ni pot ser posada en qüestió per la via de la impugnació indirecta, ja que no es tracta d'una disposició reglamentària.

A fi d'examinar els diversos motius d'impugnació que es plantegen en aquesta alçada de forma sistemàtica, en la forma processalment més adequada, convé examinar en primer lloc si els actes recorreguts són o no impugnables de forma autònoma, possibilitat que nega la sentència del Tribunal de Batlles.

Tercer.- Cal tenir en compte que la identificació dels actes impugnats es fa en l'escrit de demanda de forma genèrica, ja que aquesta es refereix "*al diferents actes administratius*" d'execució de la resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016. Posteriorment, la part agent els concreta en els diferents càrrecs que s'han realitzat en els comptes bancaris dels recurrents, en aplicació dels mecanismes de recapitalització interna que va adoptar la referida resolució de 21 d'abril de 2016.

El fet més rellevant és que, com diu la sentència apel·lada, els agents no estan discutint en aquest procés la legalitat d'aquests actes d'execució, sinó que posen en qüestió les decisions adoptades per l'AREB el 21 d'abril de 2016 i, en general, el conjunt del procés de resolució de X, incloent la constitucionalitat de la Llei 8/2015, de 2 d'abril, que va implantar els mecanismes de reestructuració i renovació d'entitats bancàries que s'han aplicat en aquest cas.

Des d'aquesta perspectiva, la sentència de la Batllia resulta ser plenament ajustada a dret, quan afirma que la impugnació que formulen els agents no és viable en el marc d'aquest litigi, ja que no es poden recórrer els actes d'execució per motius que són inherents a d'altres actuacions que no són objecte d'aquest procés.

Com ja ha declarat aquesta Sala (cf. Aute d'11 de desembre de 1996), els actes d'execució no suposen més que la confirmació i materialització dels actes definitius d'un procediment administratiu, i no es poden impugnar pels vicis que pugui presentar l'acte matriu, sinó només en base als defectes que els siguin propis, i que suposin una execució defectuosa de l'acte principal.

Quart.- En realitat, els agents només addueixen un defecte de procediment que és imputable de forma autònoma als actes d'execució que s'impugnen en aquest procés, i que consisteix en la falta de notificació dels mateixos, en la mesura en què afirmen que n'han tingut coneixement a través de l'examen dels seus extractes bancaris, on han pogut comprovar que se'ls havien deduït les quantitats corresponents a l'amortització dels instruments de capital de X, en el marc del seu procés de resolució.

Tanmateix, com ha declarat aquesta Sala en diverses ocasions (v. Aute 20-2019, de 26 de setembre) *“els defectes en la notificació d'un acte administratiu no afecten a la seva validesa, sinó merament a la seva eficàcia, cosa que impedeix l'anul·lació de la resolució impugnada de l'AREB pels motius invocats per l'agent. Com es va dir en la sentència, els defectes en les notificacions només produeixen els efectes que preveu l'article 47 del Codi de l'Administració, és a dir, la suspensió dels terminis de recurs”*.

En conseqüència, la mera absència de notificació no comporta per si mateixa l'anul·lació de l'acte, sinó que determina que quedin indefinidament oberts els terminis de recurs, segons la disposició citada del Codi de l'Administració.

D'altra banda, tampoc es pot apreciar que hagi existit una situació d'indefensió, que l'article 49 del mateix Codi considera necessària per procedir a l'anul·lació de l'acte. En efecte, la pròpia part agent afirma que ja ha procedit a impugnar en un altre procediment la resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016, a la qual atribueix en realitat els vicis d'il·legalitat que denuncia en la demanda. En conseqüència, les seves pretensions no quedaran imprejutjades, sinó que s'examinaran en el marc d'aquell altre procés, incloent les al·legacions relatives a la inconstitucionalitat de la Llei 8/2015, en la qual es basa l'esmentada resolució de 21 d'abril de 2016.

D'altra manera, existiria una duplicitat de procediments amb el mateix objecte, la qual cosa contradiu el principi de continència de la causa. En altres paraules, no resulta admissible reproduir el contingut material d'un altre litigi, quan, com succeeix en aquest cas, s'impugnen uns mers actes d'execució material per raons que són predicables de l'acte substantiu del qual aquells porten causa, i que ja ha sigut impugnat en un altre procés.

Per tot això, procedeix desestimar el recurs d'apel·lació que formula la part agent, sense que sigui necessari ni procedent examinar les altres al·legacions formulades per la mateixa.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la part agent contra la sentència dictada el 3 de setembre de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.